

Herning: eigen fok op kop

TVM Hesne, KOL Nixon en Lord Lily leveranciers kampioenskoeien Deense nationale

De kwaliteit van de topkoeien op de Deense keuring was verrassend goed. De vooruitgang in maat en massa is de laatste jaren groot, maar het deed de Denen vooral deugd dat hun eigen fokstieren twee kampioenes leverden. Bij de oudere koeien stond een Lord Lilydochter op kop.

Groot waren de rubrieken op de nationale Deense show op donderdag 26 juni. Per groep kwamen er 10 tot 15 dieren binnen stappen, behalve bij de

keuring van de koeien die meer dan 50.000 kilo melk hadden gegeven. Met respect werden deze dieren onderverdeeld in twee kleinere groepen van zes

en van vijf dieren. De best bewaarde dieren waren een lust voor het oog, waarbij de NJY Ibradochter *Mosegård Ibra Twilight* van Henning Fruergård Pedersen uit Tjele wel een extra vermelding verdiende. In Nederland kennen we NJY Ibra als vader van de bekende keuringsvedette Loreen uit de stal van Hessel Agema uit Kollumerpomp. Deze *Twilight* had eenzelfde oogopslag en na zeven kalveren was ze nog hard in bot en been en voorzien van een sterk opgehangen en fraaie uier die ruim boven de hak uitkwam.

Lykousminde Lily (v. Lord Lily), kampioene oudere dieren
Productie: 3,03 365 11.017 4,13 3,39

1661 (v. TVM Hesne), vaarzenkampioene
Productie: 2,02 101 3393 4,54 3,57

Dochtergroepen met zeer diverse afstamming

Met vaders als Wells Mascot Corky, T Eberhard, Gibbon en Holim Tornado waren de afstammingen van de stieren die hun dochters showden zeer divers. Het achtal van HMT Kimmier (v. Corky) maakte de beste indruk. Zijn dochters hadden maat, waren breed en zwaar gebouwd. Met name het drietal kopkoeien was zeer aansprekend in melktype en voorzien van een diepe middenhand en solide, sterk aangehechte uiers. Dit exterieur kon de hele groep echter niet vasthouden. Wat bolle vooruiers en licht rechte kruisen kwamen in de groep ook naar voren. Met vijf dieren in de presentatie had de organisatie een meer overtuigende indruk gemaakt met de Corkyzoon die in het matige beengebbruik het Mascotbloed in zijn genen niet kon verhullen.

Denemarkens trotse nieuwkomer V Eaton mocht als tweede groep aantreden. Zijn vader heet Gibbon en zijn moeder was in de stal van Gerard Beltman te vinden: de met 89 punten opgenomen Beltdochter Den Dogge Bel Letta, inderdaad uit de familie van de succesvolle Lou Etta's. De Eatondochters kwamen achter de Kimmers aan en dat was geen handige zet. De lichaamsmaten van de Eatons waren in alle opzichten krappier en het type was veel ronder. Toch liet de groep van acht dieren wel de indruk achter dat Eaton degelijke 'boerenkoeien' kan geven. De uiers waren correct hoog en breed, waarbij de lengte wat ontbrak. Van alle dochtergroepen bleken ze over de droogste benen te beschikken met daaronder hoge klauwen. Ook V Dombi zorgde voor een licht Nederlands

tintje. Zijn vader is Tornado, terwijl als moedersvader Dombinator tekent. De Dombidochters zijn voldoende groot en hebben een lange, diepe rib. Hun zwakke punt is het onderstel met volle spronggewrichten. De uiers zijn wat kort, maar zitten wel vast onder de koeien. Koeien waar de Deense veehouders voor 'valen' liet T Rekord (van Leadmanzoon Eberhard) zien. Zwarte dieren met zeer ruim bemeten middenhanden en een extra spiertje. De kruisen neigden naar recht en de uiers waren wat kort maar wel vast aangehecht en voorzien van een goede ophangband. De uniforme groep zal echter niet veel gebruik tot gevolg hebben. Rekord produceert slechts 300 rietjes per week.

Voor het verdelen van het eremetaal kwam ze niet in aanmerking vanwege haar krappe hoogtemaat. Daarvoor meldde zich uitdrukkelijk de vitale Lord Lilydochter *Lykousminde Lily* van Jens Lykou uit Løgumkloster. De zeer melktypische koe had niet de sterkste bovenbouw, maar na vier kalvingen had ze ook nog geen slijtage opgelopen. Vooral haar lange, sterk opgehangen uier imponeerde door een prachtig vlakke uierbodem en een haast perfecte speenplaatsing. Ook haar benen waren nog klokgaaf; een terechte winnaar bij de oudere koeien die in Denemarken met minimaal vier kalvingen met recht oudere koeien mochten heten.

Reserve werd de Slocumdochter 1587 (bijna alle Deense koeien krijgen een nummer in plaats van een naam) van fokbedrijf Hedelund uit Æstrup. Ze bekoorde door een machtig frame en een melktypische uitstraling, maar moest in de uier toch haar meerdere erkennen in de Lord Lilydochter.

KOL Nixon

Wisten bij de oudste rubriek de importstieren nog een stempel te drukken, in de middengroep liet Kol Nixon zich uitdrukkelijk zien. De zoon van Exranco Thor (v. Valiant), en afkomstig uit de Lou Ettafamilie, is de stier geweest die de Denen op het CVM-spoor zette toen zijn kalveren misvormd ter wereld kwamen. Maar aan zijn nakomelingen zitten ook zeer fraaie kanten. Zoals bij koe nummer 1569 (mv. Lord Lily) van Hans Peter Hornbjerg uit Års. De zwarte tweedekalfskoe was voorzien van veel jeugd, maar wist het publiek vooral te bekoren met haar sublieme melkklier. Reserve in de middencategorie werd opnieuw een fokproduct met een Deense vader: *Tir-An Charlotte*, een zeer jeugdige dochter van T Eberhard (v. Leadman) uit een Franse koefamilie van het bekende fokbedrijf Tirsvad-Anderstrup uit Skørping, die ook de beste bedrijfsgroep liet zien.

De kwaliteit van de Deense koeien was verrassend goed. Verrassend? Ja, de Denen hebben de naam wat kleine, ronde dieren te fokken, maar in Herning werd

zichtbaar dat er aan maat en massa wordt gewerkt. Het Duitse jurylid Heinrich Ruprecht zag de vooruitgang ook. 'Ik schat de gemiddelde hoogtemaat op 1,50 meter.' Toch was er naast een duidelijke top ook veel variatie in de rubrieken en daarnaast kwamen er ook dieren naar de keuring die niet het meest ideale lactatiestadium lieten zien. 'Dat heb je bij een vrije aanmelding', merkte Ruprecht op. De keuringscultuur in Denemarken is vooral een sociale aangelegenheid. Opvallend was wel dat de vele Nederlandse emigranten die in Denemarken te vinden zijn slechts mondjesmaat in de keuringsring hun kunsten vertonen.

Terug naar de koeien, want de leeftijdsgroep met de grootste deelname is nog niet besproken. De top van de vaarzenrubrieken was van zeer goede kwaliteit: stukkelijke dieren met voldoende hoogte, veel breedte en prima functionele kenmerken. Maar wellicht was de variatie in kwaliteit juist ook bij deze groep het grootst.

Ook in deze rubriek lieten bekende fokkers zich zien. Christian Brogård uit Hjørring kwam met de Jeddochter nummer 1417. Zij vertoonde veel rek en breedte, waarbij haar beste uier duidelijk het sterke wapen was; een zeer brede achteruier met een scherpe ophangband en keurig geplaatste spenen. Kampioene werd echter de meer ontwikkelde 1661 van Asmus Petersen uit Christiansfeld. Ze is een zeer fraaie dochter van TVM Hesne, een Besne Buckzoon die op de keuring meerdere rubriekszeges op zijn naam schreef.

Koe nummer 1661 was ruim gebouwd en zeer krachtig, terwijl ze een uitgesproken melktype ontbeerde. Maar ze wist wel haar melkklier in optima forma te showen en ook haar kruisligging was zeer functioneel. 'In onze stallen willen we werkbare koeien en dat hoeven niet perse de mooiste te zijn', luidde het commentaar van de Duitse scherprechter Ruprecht. De Denen knikten hevig. Met het succes van hun eigen fokkerij kon hun dag niet meer stuk. Echter, de gehele kampioene van alle 'melkrassen' die twee dagen later werd gekozen was geen afstamming van een Deense vader. Miss Denemarken werd een roodbonte vaars: 1195 van Jens Bo uit Otterup en ze is een dochter van Stadel.

Alice Booij

Koepad

De manager van de Britse KI-organisatie Avoncroft, Frank de Graaf, keert terug naar Nederland. Drie jaar lang gaf hij leiding aan de Britse dochter van CR Delta VRV. De Graaf maakte een bizarre periode door in Engeland. Het eerste jaar stond in het teken van het reorganiseren van Avoncroft. Nadat die periode was afgerond werd Engeland getroffen door MKZ, waardoor Avoncroft opnieuw gedwongen werd tot een reorganisatie, die leidde tot het afstoten van de inseminatiedienst. Het afgelopen jaar kwam Avon-

Frank de Graaf

John Foster

Piet Hiddinga

croft in rustiger vaarwater. De 45-jarige De Graaf vervolgt zijn carrière bij CR Delta VRV als hoofdverantwoordelijke voor Business Development. Tot zijn opvolger is benoemd de Brit John Foster. De 44-jarige Foster is een bekende in de KI-wereld. Hij is en blijft tevens partner in Inimex Genetics, de onderneming van Nick Kirby, die agentschappen heeft voor onder meer Holland Genetics en CRI.

Op Toerenburg bij het Friese dorpje Beetgem, waar hij in 1939 werd geboren, is Piet Hiddinga overleden. Keimpedochter Toerenburgs Sietske 129 vertegenwoordigde het FRS drie jaar achtereen op de internationale tentoonstelling in Parijs. Piet Hiddinga was boer in hart en nieren. Elk jaar zette hij een flink aantal stierkalveren uit zijn beste koeien aan, die hij vaak met succes verkocht op de Leeuwarder stierenkeuring in oktober.